

SPEJDERNES MAGASIN

45. årgang

nr. 3 . mars 1961

Lys og skygge

Vi, der holder af at færdes ude i vort land i sol og regn, som vi da synger om det, kender disse friske dage, hvor blæsten jager skyerne hen over himlen, og man oplever en stadig vekslen af lys og skygge hen over landskabet — det kan virke så betagende.

For mig blev det en dag billedet på de sidste måneder i Jesu liv. Her er også en mærkelig vekslen mellem lys og skygge.

Jesus er vandret nord på for at undgå Herodes Antipas forfølgelser. Han og hans disciple er nået ind i Fynikien; her begynder Jesus at forberede sine venner på, at han skal dø. Apostlen Peter protesterer højlydt, de mærker for første gang skyggen og med den kulden, der falder ind over Jesu liv.

Men smukt bryder solen igennem, da Jerusalems ungdom bryder palmegrene af træerne, og de mest begejstrede kaster deres kapper på jorden, for at Jesus skal ride over kapperne.

Da slår jubelråbet Jesus imøde:

Velsignet være den, der kommer i Herrens navn.

Nu dækker skyen påny solen. — En ven, en discipel går hen og sælger sin læremester til fjenden, — om man dog kan begribe det.

Så er påskemåltidet beredt, og mens de sidder sammen, indvier Jesus brødet og vinen til det fællesmåltid, som, foruden meget, meget andet, skulle knytte alle kristne sammen i et fællesskab, trods alt det der så iøvrigt kan skille mennesker ad.

Her lyser al Jesu kærlighed os imøde. Gør dette, siger han, så ofte som **I gør det til minde om mig**. Ja så ofte.

Nu bliver skyggerne dybere. Solen kan slet ikke komme igennem. Gethsemane have og korsfæstelsens gru, det er det store mørke i verdens historie. Ubegribeligt at Jesus Kristus, der kun ville os mennesker godt, der prøvede alt, for at få os til at forstå Guds kærlighed til os, at ham naglede vi mennesker til et kors.

Men Guds sol var dog den stærkeste. Påskemorgen lyder det jublende budskab: **Jesus Kristus han er ikke her, han er opstanden.** Det vil sige, Jesus lever.

Denne oplevelse, Jesus lever, det drev hans venner, det driver kristne den dag i dag ud i al verden for at gøre mennesker til hans disciple.

Apostlene gik ud iblandt mennesker med budskabet: **Gud gjorde ende på dødens veer og lod Jesus opstå, fordi det ikke var muligt, at han kunne fastholdes af døden.**

Fritz Lerche.

DEN LYSE SIDE

HVAD ER MALET?

At sidde godt i det? Rigdom? Anseelse? Magt? Aldeles ikke!

Naturligvis vil du komme på disse og mange andre tanker. Det er nemlig det, der sædvanligvis prædikes som målet her i livet; men det betyder som regel også, at du indhenter andre og viser, at du er dygtigere i en eller anden retning, end de er. Med andre ord, du vinder fordel på en andens bekostning.

Det er ikke det, man forstår ved lykke. Vi er til i denne verden, for at vi skal påskønne dens vidundere og dens skønhed, for i nogle tilfælde også at være med i det morsomme at give en håndsrekning til dens videre udvikling og for at skulle hjælpe andre mennesker i stedet for at løbe forbi dem, og endelig for gennem det alt sammen at fryde os ved livet — det vil sige at være lykkelig.

Det er det, der er målet: at være lykkelig. Men lykke er ikke noget passivt, det vil sige, du får den ikke ved at sætte dig ned for at tage imod den; det ville blive en anden og noget ringere ting — nemlig velbehag.

Nej, vi har fået arme, ben, hjerner og evner for at være aktive. Det er det aktive, som gælder mere end det passive, hvis du vil nå det eneste virkelige mål — **LYKKE.**

I dette nummer:

Forsidebilledet vækker sikkert længsel efter sommeren med dens mange spændende oplevelser.

Lys og skygge	42	Vi gør tipi'en færdig	49
Den lyse side	42	Under indlandsisen	50
Blæsten og båden	43	AFS-student i New Mexico	52
Altmuligmanden	44	Junglenyt	53
Spejder Juls præmieliste	44	Kvikke ulvehoveder	54
Sjællandsløbet	45	Jungledyr	54
Jubilæumskursus	46	Den glade dreng på vejen	55
Søvejsregler	48	Spejder Tidende	57

BLÆSTEN OG BÅDEN

Af ROBERT FISKER

Illustration: THORA LUND

Stenalderdrengen Snild sad i sin faders båd midt ude på fjorden og fiskede. Hans far lå syg derhjemme i grenhytten, så nu tilkom det ham at skaffe føde til familien. Han kastede et stolt blik ned i bådens bund. Han havde haft en god fangst. Det rykkede i snøren, der var lavet af dyretarme, og han halede en stor fisk indenbords. Han kastede et blik op mod himlen. Det trak op med truende sorte skyer på den anden side af fjorden, men endnu var der da vist ingen fare på færde. Han ville nødig forlade fjorden før højst nødvendigt. Det var ikke hver dag, man havde så god en fiskelykke. Omhyggeligt satte han ny madding på fiskekrogen, som han selv havde skåret ud af en splint ben, og kastede påny snøren ud. Båden vipede en kende ved bevægelsen, og åren, som lå på tværs af agterenden, gled udenbords, uden at Snild, der sad med ryggen til, lagde mærke til det.

Et koldt vindpust kom strygende fra skovene på den anden side af fjorden og førte en flok visne blade med sig. Snild så urolig op. Det var nok alligevel bedst at afbryde fiskeriet og se at komme i land, inden blæsten for alvor tog fat. Strømmen havde allerede drevet båden et godt stykke ud ad fjorden. Heldigvis havde blæsten retning mod den bred, hvor hans familie boede, men det var svært at manøvrere båden, når blæsten rejste bølger på fjorden.

Snild trak snøren ind og vendte sig for at tage åren. Først nu opdagede han, hvad der var sket. Et stykke fra båden så han åren flyde af sted ud mod havet, og han var klar over, at strømmen førte båden samme vej.

Et nyt vindstød kom susende og rejste småbølger på fjorden. Det blev efterfulgt af endnu et pust, og så hørte han en varslende hylen inde over skovene. De truende sky-

masser kom væltende frem på himlen. Uvejret var kommet, før han havde tænkt sig, og han havde ingen åre, så han kunne ro båden ind til bredden.

Han prøvede at skovle sig frem med hænderne, men den tunge egetræsbåd var ikke sådan at styre, og fjorden var tilmed blevet så urolig, at han havde mere end nok at gøre med at holde åden på ret køl.

Længere og længere udefter gled båden. Strømmen havde fået et godt tag i den, og selvom blæsten pressede på fra siden, var det dog ikke nok til at ændre kursen synderligt. Langt forude kunne han skimte åren, som blev tumlet rundt på bølgerne.

De visne blade, som vinden førte med sig, lå rundt omkring på vandet som små både. Nogle hvirvlede rundt, andre lå fladt udberdt og fulgte vandoverfladens bølgebevægelser, og andre igen strøg af sted ind mod bredden. Snild fulgte de

sidste med øjnene. Hvordan kunne det være, at de opførte sig anderledes end de andre blade. Han lagde mærke til, at alle de blade, der strøg imod land, havde opadbøjede kanter, og pludselig gik det op for ham, at det var vinden, som rev dem med sig.

Vinden kom nu i så kraftige stød, at båden til tider krængede faretruende over på siden. Han måtte have båden drejet, ellers ville vinden og bølgerne kæntre den. Han gav sig atter til at skovle med hænderne i vandet og langt somt — altfor langsomt, syntes han, drejede den tunge egestamme sig, så den fik stævnen ind mod land. Han fik ideen, medens han lå på knæ og roede med hænderne. Når bladene kunne sejle mod land, hvorfor så ikke han og båden?

I en fart tog han sit lændeskind af, holdt fast i den ene ende af det med tænderne og bredte den (Læs videre side 56).

Dokumenter.

Til øvelser, patruljens eget ter-ræn eller andet kan du få brug for at forvandle et stykke nyt og friskt papir til et gulnet og gammelt do-kument. Du kan gøre det på for-skellige måder. Det nemmeste er nok at bruge et meget varmt stry-gejern, som du simpelthen stryger over pergamentpapiret, men gå for-sigtig til værks, så det ikke bliver for brunt. Du kan også give pa-piret et bad i sort kaffe. Lad papi-ret suge godt og tør det derefter på et varmeapparat, hvorpå du kan skrive tekst og rive det i kanterne, så det kommer til at se »ældet« ud. Du kan også ordne sagen ved hjælp af et gasblus, men det kræver for-sigtighed. Hold papiret i passende afstand over flammerne, og det vil lidt efter lidt gulnes. Husk at an-vende svært papir, helst perga-mentpapir eller lignende. Når du bruger strygejernet eller gasblus-set, må du huske at skrive og tegne på »dokumentet«, inden du opvar-mer det.

Båltænding.

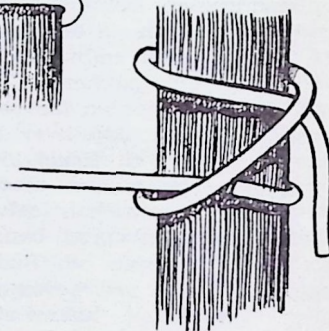
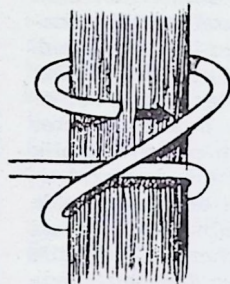
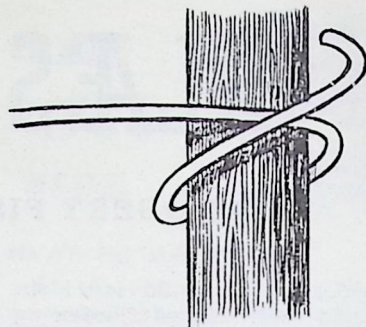
»Man kender en spejder på hans bål« har B.P. sagt til os engang.

Nogle samler en masse tilfældige og uanvendelige ting sammen til bålet, som de aldrig i livet vil få til at fænge, om de så brugte en hel æske tændstikker.

Andre samler en masse let fæn-gelige ting som hø, halm, papir og kvas sammen og får bålet til at blusse med gevaldige flammer og megen røg, men det brænder hur-tigt ned.

Endelig er der dem, som bygger bålet rigtigt op, samler rigeligt og godt brænde for at holde ilden ved-lige og som sidst men ikke mindst forsikrer sig om, hvor de kan hente det svære ved til bålet. De får et bål med en klar og rolig flamme og med mange værdifulde gløder i bunden af bålet.

Holder du dig i træning med knobene? Her har du et dobbelt halvtik om en stok.

Atter Spejder Jul succes!

Atter i år blev Spejder Jul ud-solgt i alle 4 spejderkorps. Allerede inden 5. december måtte korpskon-torerne melde udsolgt. Nogle af kontorerne endda længe før nævnte dato — oplaget var i år endda 120.000 eksemplarer!

Særlig succes havde NØDDE-KNÆKKEREN, hvor det strømmede ind med løsninger til Postboks 230 — Aalborg. Postboksen var flere gange ved at blive sprængt! Og vi var meget imponeret af, at der også kom mange løsninger fra Fær-øerne, og fra udlandet kom der løs-ninger fra England, Holland, Bel-gien, Frankrig, Østrig og Italien — foruden naturligvis Norge og Sve-rige. Vi gætter på, at i nogle til-fælde er det Spejder Jul, som er sendt som gave til udlandet, i andre tilfælde er det spejdere, som har været på vinterferie med deres for-ældre i udlandet. — Der kom så mange løsninger, at vi synes, at det

måtte belønnes. Bogpræmiernes an-tal blev forhøjet til 200!

Og så vil vi have lov til at lyk-ønske nedenstående vindere af ga-vekortpræmierne samt de 200 vin-dere af bogpræmierne. Præmierne er forlængst sendt.

1 gavekort á kr. 100,00

Jørgen Jørgensen, Ravnsbjergvej 1, Fredens-borg.

1 gavekort á kr. 25,00.

Erika Missefeldt, Hafenstr. 3 Slesvig.

Juhl Yde, Nørgård 1, Gimseng pr. Struer.

H. P. Henriksen, Bjerning Østergård, Videbæk, Jyll.

Bodil Lyck, Nybøl pr. Nybøl.

Lis Sommer, Nordborggade 39, 2., Århus.

Iver Bræth Urban, Grønvang 4, Kristrup pr. Randers.

Jette Nielsen, Vinkelvej 9, Næstved.

Lise Eriksen, Sdr. Fasanvej 59, 2., København F.

Allan Larsen, Krakasvej 62, Kgs. Lyngby.

Birthe Jensen, Strandvejen, Vester Aaby.

1 gavekort á kr. 10,00

Ole Petersen, Pedelboligen, Vestre skole, Svendborg.

Erna Overgaard Sørensen, Østerport, Ring-købing.

Hanne Larsen, Torpenvangen 40, Humlebæk.

Poul Svendsen, Tårnvej 69, Vanløse.

Helga Vestergård, Jens Winthersvej 18, Skagen.

Ole Thor Larsen, Nygade 14, Kalundborg.

Ingrid Brunebjerg, Hoager pr. Holstebro.

Maja Larsen, Damgade 16, Assens.

Verna Hansen, Hørdumsgade 33, København SV.

Kira Mårtensson, Kongshvilevej 48, Kgs. Lyngby.

Britt M. Hansen, Italiensvej 20, st. København S.

Hans Nibe Hansen, Vesterport, Skagen.

Vibeke Skaarup, Tjebæksvej 102, Højbjerg.

Kirsten Magnussen, Hakon Børresensvej 15, Skagen.

Torben Nørskov Henriksen, Palnatokesvej 52, Odense.

Tove Bendtsen, Østre Boulevard 13, Randers.

Jytte Jørgensen, Ryttervænget 13, Hasseris, Aalborg.

Ole Birkholdt Nielsen, Skjalm Hvidesvej 17, Sorø.

Birgitte Fleischer, Malmbergsvej 55, Holte.

Tove S. Larsen, Hvedevænget 12, Aalborg.

Keld Danielsen, Sabro pr. Mundelstrup.

Tove Matthiasen, Aså skole, Aså.

Borghild Olsen, Aselgade 73, Hobro.

Marianne Boesen, Mineravej 60, Rødovre pr. Vanløse.

Aase Riemann, Lindknud pr. Brørup, Jylland.

Sjællandsløbet 1960

Tekst: Chui, 2. Ordrup trop

Illustrationer: Ole Hægh Post

Vores hold, der bestod af: Mowgli Rusa og undertegnede, havde fået besked på at møde ved Bernstorffsvej station, hvor vi skulle tage toget til Holte og derfra videre til Allerød. Til Allerød ankom vi barske fyre klokken 21. Derfra gik vi gennem byen ud til en grusgrav i skoven, hvor den første post lå. Her fik vi besked på at lave en kasse af krydsfiner og nogle små brædder. Det var så heldigt, at jeg havde taget en nedstryger med, så det blev en fortrinlig kasse. Heri skulle vi nu lægge vores eneste medbragte kort, hvorefter kassen blev forseglet.

Vi fik så en kompasretning samt et uhyggeligt antal meter, tæt ved 2 km., gennem granskov. Vi klemte på og maste os gennem alle former for terrænhindringer. Omsider nåede vi dog den vej med dige, som vi skulle følge. Herfra var der 150 m. til posten, troede vi da; der var rigtig 250. Ved den skulle vi ikke lave noget, men blev bare sendt videre ad en kurs, som fulgte en vej det meste af stykket. Her skulle vi måle vandstandsforskellen mellem to små mosehuller ved hjælp af en gasslange og to stykker glasrør. Ved at lægge hovederne i blød i et kvarter fandt vi en nogenlunde skudsikker metode. Vi gik i gang, og ved hjælp af en del fiduser fandt vi en højdeforskel på 1,85., hvad der i øvrigt passede ganske fortrinligt. Derefter skulle vi hejse en spand med vand ned af en stejl skrænt ved hjælp af en lossebom. Den tipede heldigvis ikke. Klokken var

ved at blive 12, så vi syntes, at der var tid til lidt natmad. Efter dette spar-somme måltid tog vi til Gilwellhytten, hvor vi skulle slukke et benzinbål samt prøve at redde Rusa, som var røgforgiftet. Her fik vi tillige udleveret et spejlvendt kort, hvor der var indtegnet et område, som vi skulle passere uden at blive opdaget af nogle vagtposter. Det var ikke særlig besværligt. Vi sneg os gennem området, uden at der var nogen, der opdagede os. Punktet på den anden side af området, hvor vi skulle mødes, havde vi lidt besvær med, vi lå 50 meter fra manden i over et kvarter, for at rådføre os med kortet. Vi fandt ham og blev sendt videre til Firkorset. Her skulle vi læse blindskrift ved hjælp af fingrene. Det gjorde vi næsten på rekordtid. Så blev vi sendt ned ad en vej med bind for øjnene, vi skulle løbe, så hurtigt vi kunne.

»Så er der varm kaffe drenge«, lød det pludselig i skoven. Det var Mangs post. Vi drak det, vi kunne, og drog så videre efter at have fået at vide, at vi havde det værste stykke tilbage.

Ved næste post fik vi en dræbende kompasretning gennem et tørveskær med vand i. Vi skulle ramme en lille granbevokset høj, hvor der var en Nefablender. Det tog

os lidt tid, men det gik dog. Kortskitsen på højen viste lige ned til Rågårdshus, hvor vi skulle lave ild med flintesten. Ny dansk rekord på 17 sek. En ny kortskitse førte os til forhindringsløb. Det var en tråd, som vi skulle følge et par hundrede meter, for til slut at kravle gennem et par bildæk. Her fik vi retningen til den sidste opgave, som bestod i at morse med lygter. Men det var desværre højlys dag, da vi kom dertil, så vi modtog den med flag. Det blev det rene sludder, men det skulle det vist også være. Vi blev sendt til Dæmpehøj, hvor vi skulle fremstille en dcl. destilleret vand. Vores blev krystalklart, og der var endda 1½ dcl. Efter at have fået en god morgenmad med rundstykker og kryddere, gik vi ud for at høre resultatet. Det viste sig til en del forbauselse, at hold 12 havde vundet, og dermed skaffet 2. Ordrup sølvoksen tredje år i træk. Efter en kort oprydning gik vi til Allerød station, hvorfra vi tog toget hjem.

Chui.

JUBILÆUMSKURSUS

KURSUSAFGIFT 25 KR.

DU SKAL VÆRE FYLDT 17 ÅR

$\frac{1}{3}$ AF REJSEUDGIFTERNE BETALES AF KORPSET

De primitive kurser kan i år fejre et rundt tal, idet det er 25 år siden, Jens Hvass startede den første primitive kursustrop på Storedam med Thorkild Glad som leder. Og det er et jubilæum, der nok er værd at bemærke, for i tidens løb har mellem fire og fem tusinde førere, vordende førere og skovmænd passeret denne station på deres »spejdervej«. Det er klart, at den inspiration og de indtryk, alle disse har suget til sig, i høj grad har sat spor rundt omkring i troppene, da kursisterne kom hjem, og på den måde har de primitive kurser haft afgørende indflydelse på korpsets arbejde gennem de 25 år. At netop det var meningen, kan vel ingen være i tvivl om, men det stadig stigende antal kurser og kursusedtagere vidner om, at man samtidig fik skabt noget, de unge førere og skovmænd kunne lide: Man gav dem en kæmpemæssig spejderoplevelse. —

Nu står vi igen foran påsken, og i år har måske **du** chancen for at være med. Og hvad er så egentlig et primitivt kursus?

Ja, du kan nok ikke have undgået at høre et og andet om det, — alene sidste års deltagerantal svarer til næsten 1 deltager pr. afdeling i gennemsnit. Men du skal alligevel have **oplevet** det for rigtigt at gøre dig forestilling om det: Hvorledes kursus, opstillet ved åbningsparaden, på få sekunder forvandles fra en broget mangfoldighed af tørklæder fra det ganske land til to ensartede troppe i det ydre, — og i det indre på få timer til rigtige patruljer og troppe med særpræg, patruljeånd, tropsfølelse, ubrydeligt sammenhold og kammeratskab. Og du skal opleve livet i patruljen, som det leves i en rigtig

patrulje: Den lidt forcerede stemning, når det kniber med at få maden færdig til tiden, den fælles indsats for patruljens ære i en leg eller patruljekonkurrence, den specielle hyggelige atmosfære ved patruljens lejrlid foran patruljens bivuak på hiken i de store skove, og ved hjemkomsten fra det barske hikeliv skal du prøve de chokerende tilbagevenden til civilisationen ved den ventende påskefrokost (som iøvrigt skal være en overraskelse, så la' vær' med at røbe, at jeg har sagt noget). Og du skal prøve meget, meget mere. Erfarne førere leder disse kursustroppe, som ganske vist kun har en levetid på 5 dage hver, men som sent dør i erindringen.

Teoretiske instruktioner veksler med praktiske indslag, og du kan næsten ikke undgå at vende hjem med en større samling ide'er, som direkte kan bruges i den hjemlige trop.

Du vil møde nye kammerater fra alle egne af landet, få et nyt og frisk syn på spejderarbejdet, glæde dig over friluftslivet i det herlige terræn, få dagliglivets problemer på afstand i nogle dage, kort sagt føle dig som dreng igen. Og igennem praktiske opgaver, der giver spænding og oplevelse, i samtaler og diskussioner med erfarne førere vil du samle dig en viden, der bliver til gavn for dit kommende arbejde som fører.

Meld dig i år, også du, der allerede er fører og måske lidt ældre. Tropsførerkursus i Bromme Skov ved Sorø er særlig beregnet og tilrettelagt for denne kategori. Dette kursus ledes af Svend Ranvig, kendt som redaktør af »Spejdersport«. Herudover er der fire almindelige primitive kurser:

De 4 kursussteder

ROSENHOLT

i Dronninglund Storskov nord for Aalborg, som indviedes ved sidste års primitive kursus. Dette kursus ligger i det bedst tænkelige terræn, og selv om Dronninglund for mange lyder lidt afsides, er rejsen nemmere, end du tror. Kursus sørger for rutebiltransport fra og til Aalborg, og hertil kan københavnere og andre øst for Storebælt bekvemt benytte rutebåden København-Aalborg. Korpskontoret har allerede reserveret et antal billetter begge veje. Dette kursus ledes af **Peter Viggo Mørch**, Fredericia.

RYEKOL

ved Gl. Rye er indviet i 1953. Mere end 25 tønder land høje lyngbakker med vid udsigt over Mossø er med til at skabe en af korpsets mest særprægede lejrpladser. Det stærkt kuperede terræn ved Himmelbjerget og de store skove syd derfor danner udmærket terræn for hiken.

Kursusleder: **Jørgen Skotte Hansen**, leder af korpsets spejderarbejde og redaktør af Magasinet.

HYLKEDAM

ved Gelsted på Vestfyn er korpsets største ejendom med ca. 40 tønder land bakker, skov og lyngarealer. Hytten er velkendt af enhver, — den benyttes jo nu også til Gilwellkursus og til andre store korpsforetagender. Kursusleder: **Mogens »Ræv« Jensen**, Herlufsholm ved Næstved.

COLLERUPHUS

nord for Holte er korpsets største førertræningscenter. Korpsets største hytte blev indviet i 1957 og er smukt beliggende øst for Rude Skov med udsigt mod øst helt ud over Øresund.

Kursusleder: Distriktschef **Jørgen Christoffersen**, København.

Kursusafgiften er 25 kroner, korpset betaler $\frac{1}{3}$ af alle rejseudgifter, tropskassen normalt resten, og du må selv vælge kursusstedet (for så vidt det ikke er overtegnet!). Benyt dig af det, tag på kursus i en egn du ikke kender eller har lejlighed til at komme i så ofte og mød nye spejderkammerater fra hele landet. Hver eneste trop bør være repræsenteret ved påskens jubilæums-kurser, — vi venter også dig.

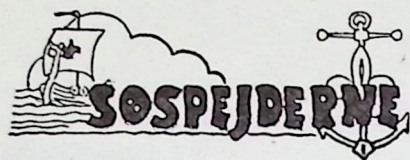

↑
Kurstroppene er her samlet ude i de store skove for at lytte til skovriderens kloge ord om dansk skovbrug.

Teknik og viden skal der til, ellers lykkes det ikke at få ild. Også det lærer du. ➤

Lege og konkurrencer opfylder en stor del af programmet på det primitive spejderførerkursus. Kom og vær med! ↴

SKIPPER fortæller om:

SØVEJSREGLER

Ligesom det ikke er nok, når man vil give sig til at køre bil, at vide hvordan man skal køre den og hvordan den virker, så er det heller ikke nok, når man vil sejle, at vide hvordan man skal stille sine sejl og behandle sin båd, man må i begge tilfælde have et godt og grundigt kendskab til sine »Færdselsregler«. Færdselsreglerne til søs benævnes naturligt nok »Søvejsregler«, og de har den fordel fremfor de landfaste regler, at de er internationale, og at der ikke er nogle lande, der har højre-færdsel og andre vil hellere holde sig til venstre. Disse internationale søvejsregler, der gælder udenfor det, man kalder egentlige »indre farvande«, efterleves og respekteres overalt, hvor skibe mødes, og er det grundlag, på hvilket hele færdselen på havene hviler. Sådanne regler må naturnødvendigt lige som så meget andet undergå forandringer i takt med tiderne og de tekniske fremskridt, men ændringerne er kun små, og den sidste af disse har fundet sted omkring 1953, men var i hovedsagen kun forandringer af mål (Fod til Meter) og indføjelser af nærmere regler for

sølufts fartøjer. Af særlig interesse for vi søspejdere skal dog anføres, at det efter denne sidste ændring blev til en **pligt** også for aalborgjoller og fartøjer af lignende størrelse og art at **føre** og ikke blot at **vis** lys efter mørkets frembrud, og det vil igen sige, at man ikke mere kan klare sig med at have en lom-melygte eller en flagermuslygte stående parat i cockpit til fremvisning for andre fartøjer, men at man skal have anbragt sin dobbelte lanterne, således at den til stadighed viser sit rød-grønne lys over stævnen, men nærmere om denne lanterne senere.

Der står som en slags indledning til disse førnævnte internationale søvejsregler, at »de skal iagttages af de i artiklens nævnte fartøjer i tidsrummet fra solnedgang til solopgang«, og at »de i artiklerne nævnte lanterners synsvidde er beregnet som gældende i en mørk nat med klar luft«. Jeg har i et af mig ofte brugt farvebilledbånd et billede, der altid vækker undren, når det vises uden forklaring; der ses intet på skærmen, alt er mørke, og når utålmodige Hm-Hm-lyde forsøger at vække den, der skal passe lysbilledapparatet, er forklaringen om, at det man netop ser på skærmen er »en mørk nat med klar luft«, helt på sin plads, og ingen er i tvivl om, hvad der forstås ved dette udtryk. Naah, men videre: I søvejsreglerne deler man fartøjerne op i flere kategorier, nemlig fartøjer, der dækker alt, hvad der fremdrives ved maskinkraft (hvad enten det så er en dampmaskine eller en anden form for motor, der benyttes) sejl-fartøjer, (ja det forklarer jo sig selv), rofartøjer eller sølufts fartøjer. De sidste vil vi ikke beskæftige os så forfærdeligt meget med, selv om det altid betragtes som en pudsighed, når man fortæller, at der også gives regler for, hvilke lanterne, der skal føres af »et grundstødt søluft-fartøj«, ja smil bare overbærende, men den slags kan virkelig forekomme, og så skulle man jo ikke

gerne stå uden en regel, der også kunne dække dette tilfælde.

Men vi er altså indtil nu blevet enige om, at alle former for fartøjer skal føre lanterne, at de skal føres fra solnedgang til solopgang, at de skal være af en bestemt beskaffenhed, og at de skal kunne ses i en nærmere fastsat afstand, og lad os da så blive ved det i denne lille indledning, og så tage alvorligt fat på næste gang at omtale de regler, efter hvilke alle søens trafikkanter haver at rette sig og af hvilke de enkelte fartøjers sikkerhed som trafikanten er afhængige.

Vi gør tipi'en færdig

På næste side har du Fritz Bays tegning af den færdige tipi. Vi har her valgt at lade tipien være med rafter, således at også en sådan model vises.

Det var teltdugen, vi skulle beskæftige os med denne gang. Du kan af detailtegningerne se, hvordan målene klares. Det er vigtigt at følge disse opgivelser, for at formen kan blive rigtig.

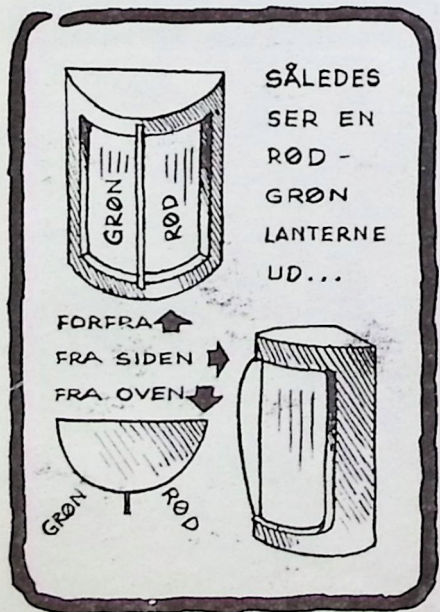
Du skal få et par tips med på vejen. Stoffet opdeles, som tegningen viser, i 5 stykker og sys sammen. Derefter tegnes cirkelbuen. Du bemærker, at radius er 5,50 m. Så skal du have fat i en god saks. Nu skal det uden for cirkelbuen liggende teltdug bortklippes. Kanten skal naturligvis sømmes op.

På detailtegningen yderst til højre er hullerne i toppen og hullerne til indgangen klippet ud og sømmet op i kanterne.

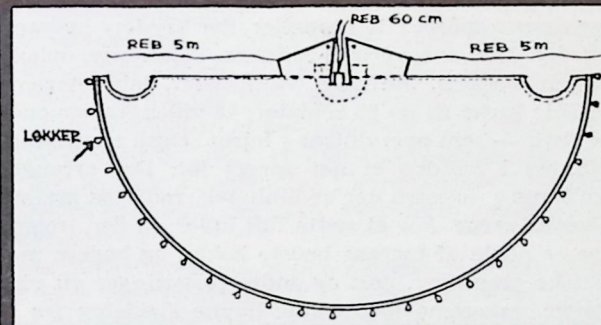
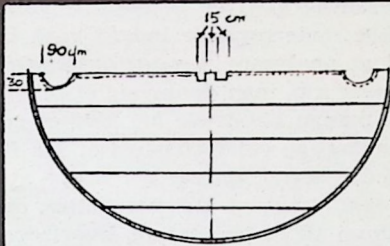
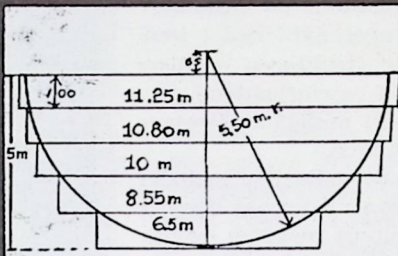
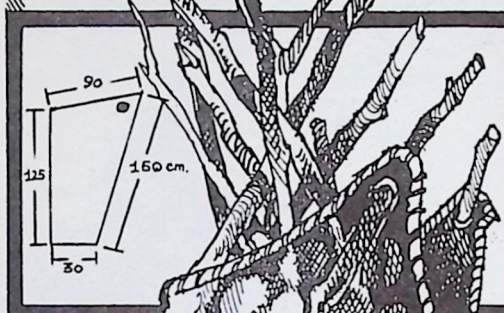
Yderst til venstre finder du tegningen over den ene af de to klapper til røghullet. Den sorte prik er hullet beregnet til stager. Klapperne skal jo kunne drejes efter vinden.

Til sidst skal tipien naturligvis males og dekoreres. Fantasien må gerne udfolde sig — farverne også.

Gamle Vibe.

...Vi gør tipi'en færdig

Camp Century er opført efter en overenskomst mellem USA's og Danmarks regeringer. Med denne lejr er der for første gang skabt mulighed for at lade et hold videnskabsmænd overvinde på indlandsisen og foretage en række vigtige undersøgelser af is- og vejrforholdene.

Ikke mindst de meteorologiske undersøgelser har stor betydning, idet vejret over det meste af den nordlige halvkugle i væsentlig grad er bestemt af vejrforholdene på Grønland. I disse undersøgelser indgår også borer dybt ned i isen. Ved at analysere sammensætningen og strukturen af disse isprøver kan man danne sig et billede af vejrforholdene gennem mange hundrede år, hvilket gør det muligt at foretage ret nøjagtige vejrforudsigelser for fremtiden.

Andre undersøgelser går ud på at finde pålidelige metoder til lokalisering af gletcherspalter, og man vil iøvrigt benytte vinteren til at konstatere, hvorledes lejrens materiel og udstyr modstår de barske forhold i et polarområde.

Camp Century er i realiteten en hel lille by. Den består af 30 træbygninger, opført i 21 tunneller, der krydser hverandre ligesom gader. Der er soverum, baderum, spisestuer, opholdsrum, køkken, vaskeri, butikker, værksteder, laboratorier og endog en lille kirke til de 65 soldater, 40 videnskabsmænd — og to spejdere — som overvintrer i lejren. Også mandskabets underholdning i fritiden er der sørget for. Der arrangeres filmforestillinger, ligesom der er bibliotek, radio og gramfon i opholdsstuerne. For at sætte lidt kulør på den isolerede tilværelse er nogle af hærens bedste kokke og bagere med i lejren. Friske grønsager, post og andre forsyninger vil vinteren igennem ankomme med motordrevne slædetog fra den amerikanske militærbase Camp Tuto.

En af de fantastiske huler under Grønlands indlandsis, hvor de mange træbygninger er opført.

UNDER INDLANDSISEN

Denne gang er Spejdernes Magasin i stand til at bringe nogle fotografier fra Camp Century. Af disse fremgår det tydeligt, at det er en helt usædvanlig oplevelse Søren Gregersen er ude for.

Taget lægges på

Kent Goering, den amerikanske spejder, sammen med Søren.

Væggene og det indre loft sættes på.

Elektrisk lys og varme leveres af en 2000 kilowatt kraftcentral, der drives ved atomenergi, hvorved man undgår den besværlige transport af brændstof hen over indlandsisen. Drikkevandet skaffes fra en dyb brønd, til hvis bund ledes damp, som smelter så megen sne, at der dannes et vandreservoir 80 meter under sneens overflade. I denne dybde er sneen »vand-tæt«, og fra reservoiret pumpes vandet op i beholdere til aftapning.

Buegange af sne

Hele lejren er konstrueret på basis af ingeniørtroppernes årelange forskning og forsøg. Ved hjælp af roterende sneplove graves først dybe, brede grøfter. Disse overdækkes med bueformede metalelementer, oven på hvilke sneplove skovler et trekvart meter tykt snelag, som efter to døgn er hærdet så meget, at metalformene atter kan fjernes. Ved hver ende af »hovedgaden« er anbragt store garagedøre, ligesom der findes flere nødudgange.

Fordelene ved at grave lejren ned i sneen er indlysende. Man undgår herved at skulle færdes ude i de voldsomme arktiske storme, der med vindstyrker på over 150 km i timen gør hele området til et hvidt helvede. Det eneste, der nu rager op over sneoverfladen, er ventilationsskakterne, og da sne er en god isolator, vil mændene i lejren overhovedet ikke mærke noget til det uvejr, der raser over deres hoveder i den mørke polarnat.

Søren har fortalt os, at han sammen med Kent har arbejdet i 2 uger med en opmåling af lejren, og dette foregik for en stor del udendørs. De kunne dog kun være ude højst 2 timer ad gangen, så måtte de ind til varmeapparaterne. I den periode nåede temperaturen ned på minus 35 grader, og vinden nåede op på 15 knob.

Det hårde vejr bevirkede bl. a., at en presenning, der dækker åbningen fra hovedtunnelen ud til det fri, blæste løs. Det var et hårdt job igen at få presenningen fæstnet.

AFS-student i New Mexico

*Steffen Johansen har sendt Spejdernes
Magasin et nyt rejsebrev*

Hermed igen en lille hilsen fra Albuquerque i New Mexico, hvor jeg har opholdt mig i godt 5 måneder og levet helt på amerikansk vis. I mit første brev fortalte jeg om den vidunderlige tur, jeg havde på Philmont Scout Ranch sammen med min amerikanske spejdertrop, som jeg allerede i Danmark var kommet i forbindelse med. I dette brev vil jeg forsøge at give et lille indtryk af livet, som det former sig for en dansk AFS student.

At jeg er AFS student vil sige, at det er gennem American Field Service, at jeg har fået mit års ophold her i Amerika. American Field Service blev stiftet af amerikanske ambulancefolk efter 1. verdenskrig, da disse ville forsøge at få menneskene til at leve i fred med hinanden. De mente, at de bedst opnåede dette ved at lade unge fra hele verden komme sammen og lære hinanden at kende. Denne plan blev imidlertid kun i lidet omfang ført ud i livet før 2. verdenskrig, men efter dens ophør er hvert år hundreder af unge fra alle egne af jorden kommet til Amerika, og en lignende strøm af unge amerikanere er gået den modsatte vej.

Rejsen til Amerika foretog jeg med fly fra Kastrup via Irland, hvor vi fik tanket op, før vi fortsatte den lange tur over Atlanten til New York, hvor vi et par dage fik lejlighed til at kigge lidt på den enorme by. Vi aflagde bl. a. besøg i den bygning, der dagligt omtales over hele verden — De forenede Nationers store bygning — vi sejlede om Manhattan og så frihedsgudinden.

I New York havde jeg forøvrigt en morsom oplevelse, idet min sorte penneven fra Massachusetts, som jeg

havde truffet i verdensjamboreen i England i 1957, pludselig dukkede op på vort hotel for at hilse på mig.

Men snart var eventyret i kæmpebyen forbi, og vi spredtes for alle vinde over hele Amerika. Jeg regnede med, at jeg blot skulle flyve et kortere stykke vej, før jeg var ved bestemmelsesstedet — men jeg blev klogere. Strækningen fra New York til Albuquerque var snart lige så lang som turen fra Island til New York, men til gengæld var den langt mere interessant, da jeg nu fik lejlighed til at se en natur og civilisation så forskelligartet, at man ikke tror det muligt inden for samme land.

I Albuquerque blev jeg modtaget af den familie, hos hvem jeg nu har haft det himmelsk i de forløbne 5 måneder, af en hel del elever fra min fremtidige skole; (de var mødt op med store plakater for at byde mig velkommen) samt af pressefolk fra såvel aviser, radio som fjernsyn. Hvor var det rart at slippe væk fra lufthavnens virvar og komme hjem til min nye familie, hvor der blev talt og snakket den hele nat.

Efter min tur på Philmont var der stadig en halv snes dage tilbage af ferien, men der var også en uendelig lang række ting, som jeg skulle have ordnet. Bl. a. skulle jeg have købt en hel del tøj, for det, jeg havde med hjemmefra, var minimalt, da klimaet her er et ganske andet end i Danmark. Nu til jul har vi 25 grader, og i sommer var temperaturen 41 grader. På en af disse indkøbsture havde jeg forresten en lille, pusig oplevelse. I en forretning, hvor man solgte smukke indianske arbejder, spurgte jeg, om alle disse skønne ting nu også var ægte

indianske ting. Man svarede mig ved at lade mig kigge gennem en stor glasrude ned i værkstedet, og der så jeg indianer sidde ved indianer og ved maskiner o. lign. fremstille de højt beundrede og — troede jeg — håndlavede ting. Så røg den særlige glans.

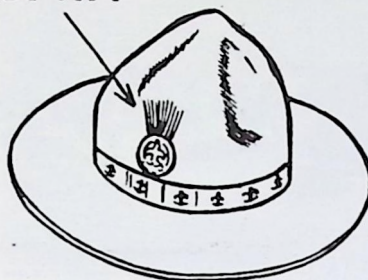
En af de første dage opsøgte jeg Highland High School, hvor jeg skal gå i skole i det kommende år. Det er sådan herovre, at man selv kan bestemme, hvilke fag man vil beskæftige sig med i skoleåret, og selv om det for en dansk skole-dreng måske lyder vidunderligt, kan jeg forsikre, at det ikke er nogen let sag, at få et ordentligt skema sat sammen. Jeg tog følgende fag: Engelsk, spansk, amerikansk historie, sociologi, gymnastik + sport og endelig et talekursus; det sidste fag fordi man som AFS student har pligt til at holde en del foredrag om Danmark og danske forhold, og i dette fag lærer man alt om, hvordan man laver og holder taler.

1. september begyndte så skolegangen på Highland High School, og jeg skal love for, at det nok kunne volde visse kvaler de første dage. Det fortæller lidt om skolens størrelse, når jeg røber, at ikke færre end 720 elever går i afgangsklasserne og skal tage eksamen til sommer, eller når jeg siger, at jeg dagligt flakker rundt mellem klasserne nr. 222—125—205—218— og 225. Hvor var jeg dog glad de første dage, når jeg af og til så et kendt ansigt midt i dette menneskemylder. Alle var imidlertid fantastisk imødekommene og hjælpsomme, så det gik såmænd helt godt. I skolen har jeg nok at bestille, for i de fag, jeg har valgt, (Læs videre side 56).

KVIKKE ULVEHOVEDER

ESPRIT

Hvordan gik det med spørgsmålene i sidste nr. af Spejdernes Magazin? Vi prøver at fortsætte vor lille konkurrence. Har I prøvet spørgsmålene i jeres bande?

1. Hvem var Ikki?
2. Hvornår fik man de første ulveunger?
3. Hvem lærte Mowgli at jage?
4. Hvilken kompasretning er den modsatte af SØ?
5. Hvilket knob vil du bruge, når du binder en snor om en pakke?
6. Hvilken farve har esprit'en på en divisionsassistent's hat?
7. Er prinsesse Margrethe tronarving?
8. På hvilke træer finder du disse blade?

Du kan finde de rigtige svar side 59.

JUNGLE-DYRENE

tegnet og fortalt
af ESKE og LILY

Ikki - hulepindsvinet

En idé til
PÅSKEBORDET
finder du side 59

I har sikkert allesammen set vore hjemlige pindsvin, der selvfølgelig er i familie med hulepindsvinet. Dette lever i de varmere lande, og som I ved fra junglebogen også i Indien. Det har meget kraftige gravekløer og nogle lange pigge, der giver det dets særlig karakteristiske udseende. Piggene kan blive indtil 40 cm lange og kan rejses og lægges ned. Når dyret angribes, rejser

det piggene til forsvar, derved kommer der en raslende lyd, der også forskrækker angriberen. Hulepindsvinet gemmer sig i sin hule om dagen og kommer først frem efter mørkets frembrud for at søge frugter og lignende.

Vi har hørt fra junglebogen, at Ikki har både øjne og øren åbne. Ikki fortalte Bagheera, at Shere Khan stadig var farlig for Mowgli.

Da vinterregnen ikke kom, rødderne skrumpede ind, og vandet sank i bjergsøen, var det Ikki, der først gjorde Mowgli opmærksom herpå. Mowgli ville ganske vist ikke høre efter Ikki, for som så mange andre drenge, troede han, at han var klogere end alle andre, men han måtte sande, at Ikki havde ret. Der blev tørke i junglen.

DEN GLADE DRENG PÅ VEJEN

Fortsat fortælling af
ANNESOFIE HERMANN

Illustration:
THORA LUND

Men det gjorde nu øjensynligt ikke så meget. Der var f. eks. den bagende hede sommerdag, hvor de løb rundt i ikke ret meget og en lille afbleget badebukse på marken bag huset, og hvor drengen forklarede mig, at han var Robinson Kru-soe, og Yrsa (som mærkeligt nok sad og syede dukketøj med ryggen til) var fredag, og at den lille sø-skend, som stod og råbte GY-GY i en kravlegård, var »fredags lille-bror«, for han ville så forfærdelig gerne lege med.»

Alle på vejen kendte og holdt af den glade dreng, også fordi han var hjælpsomheden selv. Han kom altid springende, når nogen bar pakker hjem for at bære med, mens han fortalte løs om alt det, hans røde hovede i dag var myldrende fuldt af. Gravede man i sin have, kom han med sin leddeløse skovl og gravede på livet løs med, mens han undrede sig over, om vi ville finde skatte, og skatte skulle ligge i små jernkister, øverst skulle ligge et lille gammelt brev eller kort, som man næsten ikke kunne læse mere, men nedenunder ville man finde gamle gulddukater — og sandelig, om vi ikke alle efterhånden gik sådan ind på spøgen, at vi gravede dybere og mere, end vi måske ellers ville have gravet.

Den glade drengs forældre samlede ved aftenstide efter middagen alle deres røde børn sammen i den gamle sofa og læste højt for dem,

og hvis alle børnene fik lige så meget ud af højt læsningen som Uffe (ja, der gik lange tider, før jeg opdagede, at han havde et rigtigt navn) så var det en godt anvendt time, for han kendte alle de bøger og alle de historier, som moderne børn ikke kender, fordi de kun får brudstykker af noget gennem fjernsyn og biograf, noget som vejres bort ved næste udsendelse. Men her sad historierne om Gøngehøvdingen, Kaptajn Grants børn, Skatteøen og indianerromanerne fast og gav anledning til megen god snak og endeløse, vidunderlige lege.

Han kom også gennem læsningen til at holde af gode ord og mærkelige sætninger. Sådan var der den dag, hvor han hjalp os med at plukke æbler ned og uheldigvis

dumpede ned fra træet. Han pustede lidt forskrækket, men inden jeg havde fået overbevist mig om, at der ikke var brækket ben eller forstuvet arme på ham, sagde han bare: »Som en overmoden frugt tumlede den anskudte indianer fra gren til gren.« Da var han fem år og kunne et langt stykke af »Guld-hornene« udenad, ikke fordi han forstod versene, men det var gode stærke ord de der med Rhimfakse der prustede og stønnede og be-gravede sig i havet, og Guldfaxe, der travede i strålende lue.

Når sådan en glad dreng begynder skolen, så er man lidt bange for, hvad der nu vil ske. Hvordan vil sådan et levende bøllefro klare at sidde stille i tre timer? Vil han, som har oplevet så meget i spæn-

dende bøger allerede, ikke køre træet, når han skal læse om »Ida og Erik, der står i en sø« i ABC'en? Men det gik nu meget godt. »Nu kan jeg stave til Ida, sagde han ind over have-lågen på vejen hjem, og det er godt for mig at kunne, for det hedder min store søster«. Regning var knapt så morsomt, for tallene skulle stå lige som tinsoldater på linjen, og han kunne mærke, sagde han, at de sommetider så forfærdelig gerne ville hoppe lidt eller lægge sig lidt ned, og det måtte de ikke, det sagde frøkenen, fru Steen.

Nej, det gik meget godt i begyndelsen. Vanskelighederne kom, da han blev lidt ældre, for da begyndte han at kede sig, havde han aldrig i sit liv havde prøvet før. Det kom dels af, at han var så kvik og lærte hurtigt, dels af, at Yrsa, der var to år ældre, fortalte ham alt, hvad hun lærte i skolen, og så var det jo ikke nyt; han havde leget alle de bibel-historiske beretninger for længe siden, og når han selv havde snedkereret skibe og biler og flyvemaskiner derhjemme, var det ikke nok at sidde og folde papir i småsløjdstimerne eller at farvelægge små pæne kvadrater, når man hjemme lavede mindst een tegneserie om dagen og skrev flere romaner bag på bagerposerne i ugens løb.

Den glade dreng og han søskende havde kloge, glade forældre, som så, at nu måtte der noget mere og noget andet til, og en skønne dag så man Yrsa som blåmejse og Uffe som ulveunge, og Yrsa gik til sin virksomhed med alvor og grundighed, som hendes natur var, og Uffe lagde hele sin sjæl og al sin fantasi ind i sin jungletilværelse — akkurat som man måtte vente det af ham.

Den glade dreng blev til »Uffe Ulveunge«, for han blev begrebet på en ulveunge, sådan som vi tænkte os dem på vejen. Hans hjælp-somhed steg til vældige højder og holdt sig der. Han så ikke længere bare ind over havehegnene på, hvad vi var i færd med, men gik lige ind i stuen til gam'le fru Hansen og spurgte, om hun ikke var så forfærdelig gammel, at han hellere måtte komme hver dag og bære hendes skraldespand ned? Han havde også talent til at finde ud af, hvor der var unge mødre, der havde travlt på en vaskedag og samlede mange små børn, dog helst drenge, sammen på sin mark efter skoletid og iværksætte lege, der gjorde dem ellevilde af henrykkelse og ubegribeligt snavsede, så mødrene måtte lave en vaskedag ekstra.

(Fortællingen fortsætter i næste nr.)

BLÆSTEN OG BÅDEN

(Fortsat fra side 43).

anden ende ud mellem hænderne oppe over hovedet.

Han kunne mærke, hvordan vinden tog i skindet, og han måtte bide godt til, at ikke det skulle smutte ud af munden. Vippende og svajende drev båden ind ad land til. Snild fulgte med kroppen bådens bevægelser for at holde den på ret køl. For hvert vindstød formindskedes afstanden mellem båden og land, og endelig, da han var så træt i armene, at han næppe orkede at holde dem oppe mere, skurede båden mod fjordbreddens sand. I en fart sprang han udenbords og halede hjulpet af bølgerne båden op på bredden, samlede sin fangst i lændeskindet og tog det som en bylt på nakken. Her var mad til det første par dage. — Jo, et lændeskind kunne bruges til mange ting, når bare man forstod at bruge sine øjne og tænke sig om.

AFS-student i New Mexico.

(Fortsat fra side 52).

Steffen på talerstolen.

er der en del at læse, og for det meste går det via dansk, før man er klar til at aflevere f. eks. en spansklektie, en lille ulempe som mine engelsktalende kammerater fra New Zealand og Australien er fri for.

Min fritid er fuldt optaget. Når lektierne er klaret, er der altid tusinder af ting, der venter på mig. Snart er det en tur med familien op i bjergene, snart finder man mig en aften som barnepige for naboens børn og kommer til gengæld med på en week-endtur til Mexico, eller jeg er til møde og foredrag et eller andet sted. Overalt er amerikanerne

Idé til påskeæg

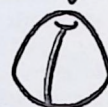
I år skal vi lave hatte til vore påskeæg, for selvfølgelig skal både I selv og jeres far, mor og søskende have nogle morsomme påskeæg til frokost påskemorgen.

Følg Eske's anvisning her på siden og prøv, om I selv kan lave forskellige hatte til jeres æg. Det er meget nemt gjort, prøv selv og god fornøjelse.

En æggebakke — jeres sikkert der-mor har hjemme.

FLIPPEN

er af tykt papir —

12,5 cm. lang - og 1,7 cm. bred. — Limes sammen.

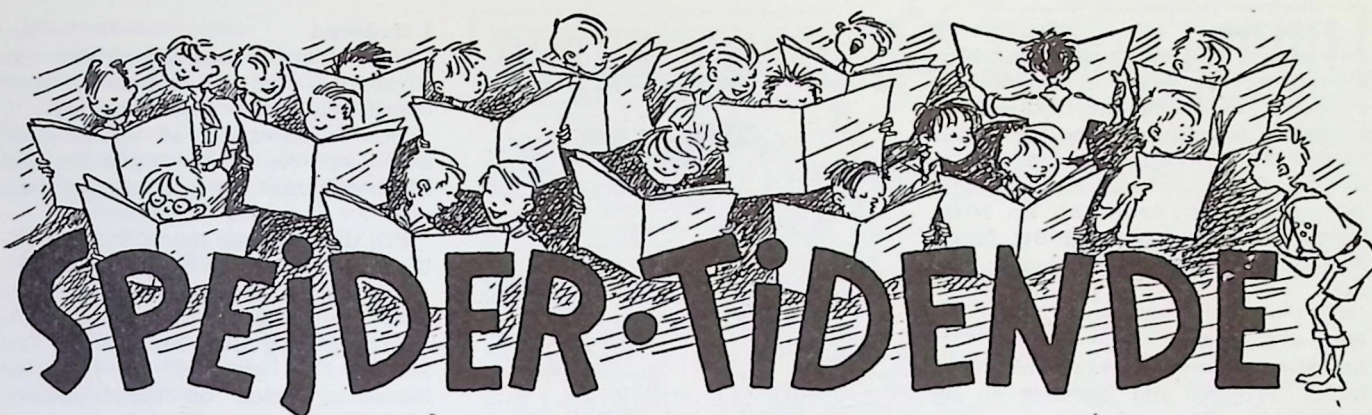
HATTEN

males med: vandfarve, — og der limes: fjer, sløjfe — eller anden pynt på.

vældig flinke — langt mere, end man nogen sinde har oplevet danskerne hjemme, så det har såmænd slet ikke været så vanskeligt at vænne sig til pludselig at skulle leve som amerikaner. Her gælder det jo også, som B.P. sagde: »Engang spejder — altid spejder« — så det er bare med at gå på med godt humør.

Steffen.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Udenlandske lejre

Philippinerne afholder National Jamboree fra 2.—8. maj 1961 nær byen Zamboanga. Lejraftgift: US-Dollars 12,50.

England, nærmere betegnet County of London indbyder en patrulje på 6 skovmænd og en fører til den 3. internationale Patruljelejr fra 12.—13. august 1961 til 25. august, heri en hike på godt en uge. Afrejse 27/8. Deltagerne må selv betale alle omkostningerne indtil ankomst og afrejse fra London. Hele opholdet er gratis.

Sverige indbyder til en række lejre i 1961: NTO-spejderne holder lejr fra den 1.—10. august ved Visingsö. Indbudt er en patrulje på 8 spejdere og to førere, opholdet er gratis, og der kan blive tale om nogen indkvartering i forbindelse med lejren.

Sveriges Scoutförbund holder i det nordligste Sverige en lejr for ca. 300 deltagere fra 25.—31. juli 1961. Lejraftgift ca. 100 d. kr. Indbudt 10 spejdere og 1 eller 2 førere.

Södermanlands distrikt afholder lejr i slutningen af juli ved Malmköping. Deltagelse i lejren er gratis, alder 14—18 år.

England indbyder til WITAN 1961 på Gilwell Park. Lejren er åben for studerende ved universiteter og højere læreanstalter. Tid: 15.—24.

august. Lejraftgift ca. Pound Sterling 6, 10 Shillings.

Til lejrene i Sverige og England kun fulde patruljer eller troppe. Anmodning om deltagelse sendes med divisionens anbefaling til korpskontoret inden 15. april 1961.

John F. Kennedy

er den første amerikanske præsident, der har været spejder. John Kennedy har været spejder i en trop i Bronxville, New York.

Hammel-spejderne

har taget initiativ til at starte et orkester. I første omgang er der 6 medlemmer af marchorkestret.

1. Bjerringbro

indviede for nogen tid siden sit nye, dejlige trophus. Det har nu fået navn, nemlig TEEPEEAQUA.

1. Nakskov trop

festligholdt den 12. januar sin 40-års jubilæum under festlige former.

1. Randers trop

fyldte den 11. januar 50 år. Samtidig kunne divisionsassistent Jørgen Boje fejre sit 50 års jubilæum som spejder.

Jørgen Boje var med til at starte troppen i 1911 og har siden været med på mange af troppens udenlandsture.

Mere end 400 spejdere, forældre, pårørende og gæster var mødt op til jubilæumsfesten, der fik et festligt forløb. Blandt de mange gaver, troppen modtog, var en stor narhvalstand, som Jørgen Boje overrakte troppen, idet han mindede om Torry Gredsteds ord om at sætte hjørnetanden i underlæben, når det kneb.

Skansetroppen har afholdt patruljekonkurrence i indianerstil. Her er de fine tam-tam'er.

1. Vejle trop

har planer om sammen med »Musketererne« at bygge et spejderhus. Planerne er blevet drøftet ved de afholdte forældremøder, og under mødet for 1. Vejle trop mødte en af patruljerne op med en forsvarlig pengekasse, den indeholdt kr. 50,00. Patruljen ønskede at yde det første kontante bidrag til det kommende hus.

Hornslet trop

har planer om en udvidelse af tropshuset. Troppen har oprettet en ny patrulje — Ravnene.

Odin trop i Vojens

har eksisteret i 10 år, og troppen har haft stadig fremgang med samme tropsfører, lærer J. C. Volt.

I tilslutning til troppen er der nu oprettet en roverklan, der tæller 8 rovere.

Hobro-troppene

har haft en vellykket natøvelse. Starten foregik i 8 forskellige hjem, nemlig hos patruljeførerne. For at styrke sig inden øvelsen serveredes der te med boller. Men det var ikke helt almindelige boller, for i en af dem i hver patrulje var der indbagt en startordre.

Jagten gjaldt den berygtede »Bjørnebande« på 12 mand (skovmænd). En af opgaverne for patruljerne var at få fat i en pakke, der på et nærmere angivet tidspunkt og sted blev kastet ud af toget. Pakken var beregnet for »Bjørnebanden«, men det lykkedes patruljerne at opsnappe den.

Øvelsen sluttede med pågribelsen af banden, og man sluttede af ude i skoven med te og boller — denne gang uden indbagt melding!

Harrestrup division

noterede ved årsskiftet en fremgang på 10 % i sammenligning med korpsmønstringen den 23. april 1960. Hvordan er det i din flok eller trop, har I haft fremgang? I så fald hører vi gerne om det her til Spejdernes Magasin. Hvis ikke, har du så gjort en indsats for at skaffe nye ulve til flokken eller nye spejdere til troppen?

27.079 lodsedler

solgte Godthaab division i sidste års julelotteri. Rekord blev sat af en enkelt sælger med 1.728 lodsedler.

Hurtigere!

Brønshøj division

har anskaffet sig en lejrgrund ved Bistrup pr. Lyng. Arealet er på 2¼ td. land, som er delvis beplantet. Det øvrige af arealet vil i foråret blive tilsået med græs, så divisionens spejdere kan glæde sig til at skulle tage denne dejlige lejrplads i besiddelse. Den er stor nok til at alle divisionens patruljer kan være der på én gang.

Divisionen har nedsat et byggeudvalg, der skal arbejde for at få rejst et hus på grunden. Man håber, det kan ske i løbet af året, således at grunden også kan benyttes uden for lejr sæsonen.

I Hadsund

har der været rejsegilde på den nye tropshytte, som vil rumme et stort tropslokale samt materialerum.

Det er beregnet, at hytten skal kunne opføres for ca. 10.000 kr., idet håndværkerne har vist megen velvilje for byggeriet.

Fra tipsmidlerne har troppen modtaget et tilskud på 2.000 kr.

Det var meningen, at hytten skulle have været færdig til troppens 10-års fødselsdag den 20. januar. Det lod sig ikke gøre, så nu påregnes fødselsdagsfesten og indvielseshøjtideligheden til at finde sted i løbet af foråret.

3. By

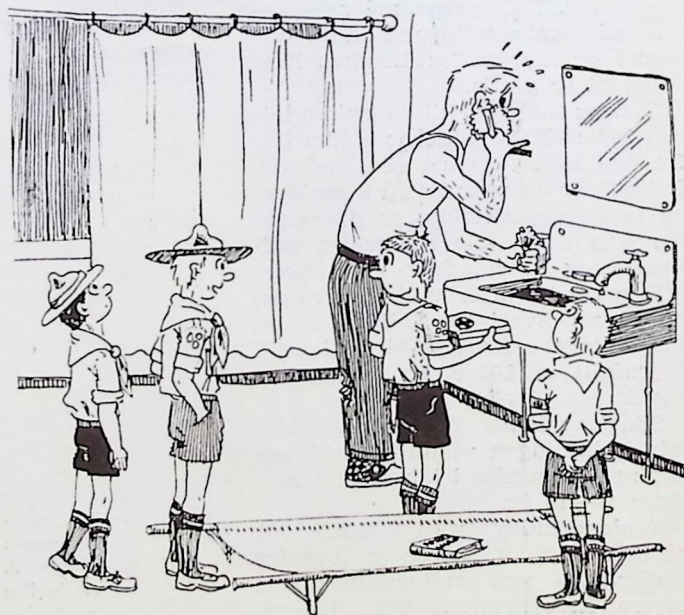
har fejret 50-års jubilæum med en stærkt besøgt forældretur til Colleruphus. Troppen blev startet den 11. januar 1911 i gymnastiksalen på Efterslægtsselskabets skole. Løjtnant O. Pockness var den første tropsfører.

3. By er en driftig trop. Det var den trop, der havde fået og gennemført den gode idé at bringe ilden fra de tidligere korpslejrpladser frem til jubilæumslejren ved Ebeltoft i 1959.

I øjeblikket arbejder troppen med planer for årets sommerlejr. Den skal gå til Norge og vare 15 dage.

9. Odense trop

har indviet deres nye og smukt indrettede trops hus i Fruens Bøge.

En spejder er hjælpsom!

2. Frederiksberg trop

har rundet de 50 år. Troppen blev startet den 18. januar 1911 af en kreds af lærere og elever fra Schneekloths skole. I tiden indtil 1918 var troppen en skoletrop, idet den ikke optog spejdere, som ikke var elever på Schneekloths skole.

Mange drenge har været spejdere i 2. Frederiksberg trop, så mange, at troppen flere gange har dannet grundlaget for starten af nye troppe. Således er 2. Vesterbro trop og Ørnetroppen udgået fra 2. Frederiksberg trop.

En hel del af sommerlejrene er gået til udlandet, og der fortælles endnu mægtige beretninger om nogle af disse lejre.

I øjeblikket er antallet af spejdere så lille, at man faktisk ikke kan tale om en trop. Derfor knyttes der særlig stor forhåbning til flokken, som gerne skulle danne kernen om en ny 2. Frederiksberg trop, der kan føre troppens 50-årige navn videre.

4.th Jamboree-on-the-Air.

Allerede nu foreligger der meddelelse fra Det internationale Bureau, der fortæller, at den 4. Jamboree-on-the-Air vil blive afholdt fra kl. 0000 lørdag den 21. oktober til kl. 24,00 søndag den 22. oktober 1961. — Så nu kan man reservere sig tidspunktet, hvis man da ellers har mulighed for at være med i denne luftkontakt, som både kan være interessant og spændende.

Der har været afholdt en afrikansk jamboree i Ruwa Park, Salisbury, Syd Rhodesia. Herfra ser du en gruppe spejdere, der muntre sig med en sang.

DUE DAVNDE TIL TÆRES SIDEN

VÆBBERE

Karl af Riise trop

PF Niels Chr. Petersen
PF Jacob van Deurs
PF Niels Chr. Petersen
Mogens Kalkau

Frederiksberg trop

PA Torben Sponge Larsen

4. Esbjerg »Irokeser«

PF Poul Sogaard
PF Jens T. Poulsen
PF Lars Soltrup Jensen
PF Kurt Nørgaard

1. Østerbro trop

PF Ole Nordhild
PA Steen Jesson
SM Henrik Mikkelsen

10. Odense trop

SM Carsten Pedersen
PF Børge Nielsen

1. Charlottenlund trop

PF Hans Kruse Pedersen

1. Absalon trop, Absalon div.

SM Ole Brunemark
PF Jørgen Krohn Hansen
PF Sven Ferdinandsen
PF Bjørn Ib Thurmman

1. Vesterbro trop

PF Richardt Jensen

3. Østerbro trop

Emil Moth
Børge Gergers Jensen
Bjarne Brønsvig

1. KL. SPEJDERE

5. Århus trop

PF Peer Kløve Sørensen

Karl af Riise trop

PF Svend Erik Jørgensen
PA Asger Mørup

Incaerne

Hans Kroman Christensen

4. Esbjerg »Irokeser«

PF Poul Sogaard
PF Jens T. Poulsen
PF Lars Soltrup Jensen
PF Kurt Nørgaard

1. Østerbro trop

SM Lars Johansen

1. Korsør trop

PF Bo Jensen

Mans trop

SM Klaus Simonsen
SM Søren Jensen

4. Absalon trop

PF Thor Friis
PF Ove Nedergaard
PF Peter Vang Johansen
PA Jess Hansen

10. Odense trop

PF Frants Nielsen

1. Esbjerg trop

SM Poul Høxbro Mørk
SM Leif Veilgaard Jensen

3. Charlottenlund trop

Henrik v. d. Beckmann

1. Vesterbro trop

SM Hans Nicolaysen
SM Bjørn Eng

1. VANDRINGER

100 km

1. Absalon trop, Absalon div.

SM Bent Reno Jensen
SM Ole Brunemark

4. Esbjerg »Irokeser«

SM Erik Bakken Jepsen
SM Niels Sigaard

60 km

1. Absalon trop, Absalon div.

PF Jørgen Krohn Hansen
PF Sven Ferdinandsen

RIDDERE

1. Vesterbro trop

SM Bjørn Eng

1. Absalon trop, Absalon div.

SM Bent Reno Jensen
Jørgen Linnemann

1. Østerbro trop

SM Lars Johansen

1. Esbjerg trop

SM Poul Høxbro Mørk

SM Leif Veilgaard Jensen

3. Charlottenlund trop

Henrik v. d. Beckmann

Stærkodder — 25 år.

Ganske vist har der været spejdere i mere end 25 år i Odder, men fra 1927 til 1936 lå spejderarbejdet stille hen, så når 25-års jubilæet for »Stærkodder« nu er fejret, har man altså kun talt den sidste sam-

menhængende tid med. Troppens officielle start daterede sig tilbage til den 24. januar 1936.

I forbindelse med jubilæet har troppen haft arrangeret en udstilling på byens hotel, ligesom man sammen med pigespejderne havde arrangeret en fest.

I Sæby

har troppen lovet det stedlige bibliotek at virke som budbringere for de ældre bibliotekslånere, for hvem det kniber med at komme frem til biblioteket.

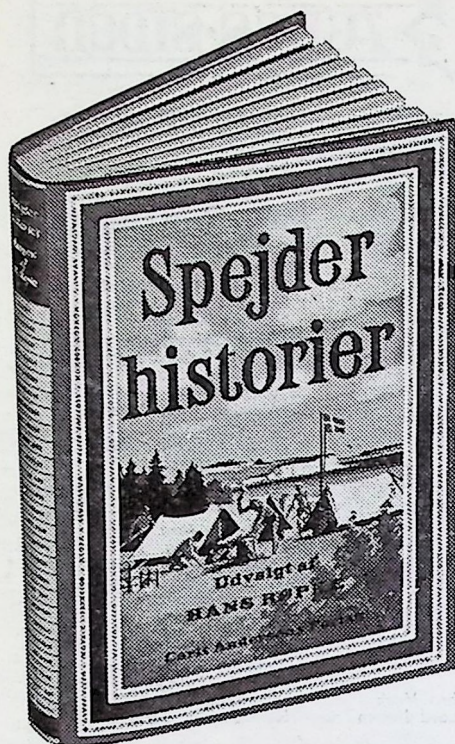
362 sømil —

eller som fra Struer til Korsør og retur er den distance Struer Sø-trop har gennemsejlet i 1960 i løbet af 125 sejladsr.

Kvikke ulvehoveder.

Kunne du klare spørgsmålene på side 54? Du kan kontrollere dine svar her.

1. Hulepindsvinet. — 2. 1916 i England, 1918 i Danmark. — 3. Bagheera. — 4. NV. — 5. Råbåndsknob. — 6. Lilla. — 7. Ja. — 8. Bøg, eg, ahorn og elm.

I »SPEJDERHISTORIER«

møder man en vrimmel af spejdere fra forskellige lande. Vi er f. eks. med en flok spejdere på »Deres livs eventyrligste sporjagt« og oplever en spændende tyvejagt på et gl. engelsk slot.

Der er 21 fortællinger

af mange kendte forfattere f. eks. Baden-Powell, Gunnar Jørgensen, E. Th. Bjørn og flere danske og udenlandske, 224 sider..... hft. 12,50 — ib. 16,50

Edwin Tunis bog

INDIANERE

fås nu også i alle Depotets filialer.
En pragtfuld bog hft. 29,50 — ib. 37,50

Har du en god varm sovepose til påskens ture og lejre?

LAMA-krøлдssovepose m/ hovedpude
170 cm. 39,85 — 185 cm. 42,85

Krøldspose m. cambric betræk
170 cm. 61,00 — 185 cm. 63,00

Dun soveposer
Halvdun 90,00 95,00
Heldun 115,00 125,00

LAMA-DYNELLA Terylene

det bedste af det bedste — den har termoegenskaber og skyr vand, betrækket er siliconebehandlet og Terylene påvirkes ikke af fugt

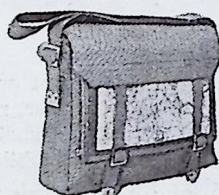
170 cm. 128,00 — 185 cm. 138,00

Posetæpper med lynlås hele vejen rundt

LAMA Dynella størr. 150 × 200 cm. 148,00

INDIANERFJER

Standardpakning med 500—600 fjer i mange farver og størrelser 15,00

KONFIRMATIONSGAVER

Kit-Kat udstyr i forskellige prislag

Kit-Kat skuldertaske af webbing 13,85
— samme med løst kortetui 17,85
Kit-Kat cykeltasker, pr. par 29,50
Kit-Kat paksæk til mange formål 29,85
Kit-Kat ransel med universal meis 77,00

SILVA-kompas er altid et stort ønske

Silva skolekompas (uden vædske) 9,00
Silva, type 3, 5 1/2 × 10 cm med vædske og selvlysende punkter 15,00
Silva, type 2, 5 × 10 24,00
Etuier til disse tre 4,50
Silva, type 1, 6 × 12 1/2 cm 29,50
Silva, type 8, med lup 41,00
Etuier til disse to 5,00
Silva, type 15, armé med spejl .. 49,00

Depotet har altid et stort udvalg af bøger velegnede til gaver

Konfirmationstelegrammer 0,50—1,50

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunalrær J. B. Skotte Hansen
Huginsvej 2, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16. Lørdag 8-12

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger